No. 2208 Zaterdag 1 Mei 1926. 43ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Memorie van Antwoord.

Reorganisatie van de Politie.

Aangezien de in te dienen plannen tot *reorganisatie van de politie* nog in behandeling zijn bij het Dep. van Kol. konden en kunnen ook thans nog niet deze plannen aan den Raad ter inzage worden overgelegd, doch zullen die, zoodra daarover overeenstemming is verkregen, den Raad ter kennisname worden toegezonden. Dat desondanks gelden op de Curaçaosche begrooting worden aangevraagd, vindt zijn oorzaak in de omstandigheid, dat waar toch in ieder geval gelden voor politiedienst noodig zullen zijn, het regelmatiger werd geacht niet later een suppletoire begrooting in te dienen; het bedrag van f 70.000,— meer, moet worden beschouwd als eene raming, met kracht van een maximum, die waarschijnlijk zal blijken te hoog te zijn geweest, waaraan echter de voorkeur werd gegeven boven een te lage raming; immers toegestane gelden behoeven niet te worden uitgegeven.

Ten onrechte veronderstellen enkele leden dat de aangevraagde f 70.000,— uitsluitend voor bezoldigingsverhooging zouden zijn bestemd. Gelijk de ontwerp begrooting vermeldt, zullen ook andere uitgaven ten dienste van de politie daaruit gekweten moeten worden, in welk verband zij opgemerkt, dat thans zelfs de meest bescheiden outilleering, voor een richtige uitoefening van den politiedienst noodwending vereischt, ontbreekt, dat de bewapening niet van dien aard is, dat bij ongeregeldheden van eenigen omvang de politie ten allen tijde in staat is het gezag te handhaven; dat op het stuk van opleiding, africhting en ontwikkeling van personeel wijzigingen onvermijdelijk zijn; doch dat zonder kosten zulks niet mogelijk zal zijn.

Inderderdaad ligt het in de bedoeling met de reorganisatie aan te vangen in Willemstad, waarna echter zoo spoedig mogelijk ook in de andere districten van het eiland de politiedienst door de politie-militairen zal worden overgenomen, waartoe echter het aantal manschappen *niet* behoeft te worden uitgebreid. Weliswaar zullen de laatstbedoelde districten dus nog eenigen tijd na de totstandkoming der reorganisatie verstoken moeten blijven van het militair-polietoezicht, doch zoodra in Willemstad de daartoe noodige manschappen kunnen worden gemist, kan tot uitbreidieg van den bewakingsdienst worden overgegaan, aangezien niet dadelijk alle militairen voor den politiedienst even geschikt zullen zijn. Echter zal een tijdelijk te groot aantal te Willemstad in den aanvang zeer goed werk kunnen doen.

Ter aanzien der voorgenomen woningbouw zij opgemerkt, dat alle ongehuwden zullen worden gekazerneerd in het Waterfort, terwijl aan gehuwden vergunning zal worden verleend buiten het kazernement te wonen, Dat voor deze politie-militairen behoorlijke woningen moeten aanwezig zijn, gelegen in een omgeving, welke die ambtenaren past, spreekt wel van zelf. Het wonen in stegen en sloppen, te midden van eene bevolking, tegen welke elk oogenblik moet kunnen worden opgetreden, is onduldbaar.

De voordeelen, die geconcentreerde huisvesting biedt, zijn zoo groot (onderlinge omgang, consigneering, approviandieering, bewaking e. d.) dat de kosten hieraan besteed ruimschoots worden vergoed door de verheffing der politie-militairen en de verbetering van de innerlijke waarde van het korps, waardoor met een geringer aantal hoofden kan worden volstaan. Nog daargelaten dat het voordeel van geconcentreerde huisvesting van een kern van gehuwden verloren gaat, indien de ten deze in het Voorloopig Verslag aangegeven weg wordt gevolgd, diene dat het bebouwde gedeelte van het Waterfort geheel voor dienstvertrekken is ingenomen en het onbebouwde gedeelte door den dienst der Openbare Werken is opgenomen, doch te klein bevonden, daar een exercitieveld beschikbaar moet blijven; dat het Riffort geheel is ingenomen door garages, bergplaatsen voor douane en havenwerken en door den dienst der D. T., terwijl de nog beschikbare bovenruimte aan de Westzijde voor woninginrichting ongeschikt is; en dat van de barakken aan den Rooden Weg, geen geriefelijke woningen zijn te maken. De belangen van den dienst worden allerminst gediend door de gehuwden met hunne gezinnen zoolang maar ergens onder te brengen, totdat blijkt, dat de reorganisatie al of niet voldoet. Op deze wijze handellende is geen goed politiekorps te vormen, omdat goede krachten uit Nederland alsdan moeilijk de overtuiging zal zijn bij te brengen, dat hier voor hunne belangen zal worden gewaakt op eene wijze als waarop goed personeel, dat een gepast gevoel van [illegible] bezit, recht heeft.

De bedoelde woningen zullen voor een dragelijken prijs, ongeveer 10% of 15% van de bezoldiging, moeten worden ter beschikking gesteld. De raming van de bouwkosten is zoo nauwkeurig gemaakt, dat bij gelijk blijven van arbeidsloonen en prijzen van materialen met het geraamd bedrag zal worden toegekomen.

Ten aanzien van de ligging der woningen zij opgemerkt, dat met opzet gouvernementsterrein is gekozen om de kosten te drukken, terwijl de afstand van de bebouwde kom eerder een voordeel dan een nadeel is, mede om ongewenschten omgang te voorkomen.

Ten aanzien van de betaling der overtochtskosten is nog geen difinitieve regeling tot stand gekomen, doch in elk geval is het door Curaçao eventueel bij te dragen bedrag in de aangevraagde gelden begrepen.

Indien thans naar het oordeel van den Raad ter beschikking stelling van een bedrag van f 70 000.— voor positie-verbetering van de agenten van politie en voorziening in de huisvesting der manschappen reeds voor jaren geleden had kunnen voorkomen de veelvuldige en gegronde klachten over de huidige politie, dan is dit toch zeker geen argument om nu door het weigeren der gelden, die voor verbetering noodig worden geacht, den bestaanden toestand te handhaven.

Ondergeteekende laat het dan ook verder geheel voor de verantwoordelijkheid van den Raad, indien op een gegeven oogenbli,k onder de in de laatste jaren geheel gewijzigde toestanden en bij den zeer grooten toevloed van vreemde werkkrachten, blijken zal, dat het in sterkte zeer verminderde garnizoen niet meer in staat is aan gebeurtenissen het hoofd te bieden, wanneer het daarbij slechts steunen kan op het bestaande politiekorps.

Slechts wanneer hij de beschikking krijgt over eene goede georganiseerde militaire-politie, die garnizoen en burgerlijke politie zal vervangen, acht ondergeteekende zich in staat eventueele ongeregeldheden te voorkomen en zoo noodig te onderdrukken.

Inderdaad is het concentreeren van macht in handen van autoriteiten, die door Nederland worden uitgezonden, niet van zelf sprekend, doch evenmin is de functie van Hoofd van Politie steeds bekleed geworden door een in West-Indië geboren persoon. *Wel* van zelf sprekend is, dat aan het Hoofd van eene militaire organisatie ook een militaire commandant staat,

Overigens zij opgemerkt dat het in de bedoeling ligt een „goede" politie te vormen, waarvoor de medewerking van den Raad ten zeerste zal worden op prijs gesteld. Een „goede" politie slaat geen toon aan, doch handhaaft, waar noodig met kracht, orde en rust, zij staat onpartijdig tegenover een ieder, wie hij moge zijn of waar ook geboren, terwijl juist in de onafhankelijkheid, waarvoor in het *V. V.* zoozeer wordt gevreesd, een waarborg is gelegen, dat blank of gekleurd, Europeesch of West-Indisch, rijk of arm, hoog of laag, dezelfde behandeling zal ondervinden. Bovendien kunnen vroegere ondervonden bezwaren moeilijk gelden als argumenten tegen een geheel nieuwe organisatie onder deskundige leiding. Dat deze organisatie een militaire is, heeft het groote voordeel, dat de invloed van die leiding grooter is dan ooit in een burgercorps mogelijk zou zijn.

Ten slotte zij opgemerkt, dat de bewering, als zoude de politie geen Rijkszaak, doch een specifiek Curaçaosch belang zijn, wel aan eenige bedenking onderhevig is.

Het is duidelijk, dat ondergeteekende voor de wijziging der politie-organisatie te zijner tijd de medewerking van den Raad zal inroepen. Bij die gelegenheid zal er zeer zeker aanleiding bestaan om de bijzonderheden, die de Raad wenscht te vernemen omtrent de wijze, waarop de verhouding tusschen de militaire politie en het civiele Hoofd van politie ingevolge het Reg. Regl. zal worden geregeld, mede te deelen.

Momenteel hebben de plannen nog niet eens vasten vorm aangenomen.

Curaçaosche Ditjes en Datjes.

'n Vriendenhand pende me dezer dagen 't volgende:

— „Toe, waarde Jan Paul, U die in de jaren, dat U in de West zijt, al zoo vaak aan den zeeman zijt overgeleverd geweest, U die al zooveel zout water geproefd heeft en de zeeman ook nogal van nabij hebt leeren kennen, toe strijk eens uw hand over uw hart, en als U zit te peinzen over stof voor copie denk dan eens aan dit goede doel, en klopt u 't publiek hier eens 'n beetje wakker voor ons."

Welk dit goede doel is?

Niets meer en niets minder, dan om eindelijk iets te gaan doen voor de vaak overwegende katholieke bemanning van de tallooze steamers en zeilers en sporadische oorlogsbooten, die dag in dag uit onze Willemstadsche wereldhaven binnengeloopen.

Heb steeds in mijn West-Indische tropenjaren 'n enorme sympathie gehad voor onze zoutwatermannetjes van van elke nationaliteit en categorie en vóór en achter den mast, zoowel op marine-kruisers, luxueuse maillijners, rommelige vrachtbooten, als op driemasters onder 'n sneeuwige wolk van canvas, en schunnige schoenertjes en sloepjes met gelapte zeilen en gerafelde touwtjes.

Distilleer hier nu asjeblief niet uit, dat ik 't steeds met al hun beweringen en opvattingen en vooral met de — om 't 'ns netjes uit te drukken — „*modus vivendi*" van velen hunner eens ben. Neen, om den drommel niet, maar hun precies-zeggen-zooals-ze-'t meenen, 't nooit een blad voor den mond nemen, hun rondborstige openheid, hun recht-door-zee-gaan, facineerde me steeds reuze. Want je weet wat je aan zulke lui hebt. Er valt mee te praten.

Van 'n zeekrab wil zulks gedaan zijn, van 'n landkrab niet. Vandaar mijn zoo nu en dan in botsing komen met tal mijner lezers. die zich telkens op hun gevoelige teentjes getrapt achten door mijn openhartig geschrijf, wat mij toch echter heusch ijskoud laat, minstens 'n 20° onder nul.

En nu ga ik onvervaard weer zoo'n fatale waarheid lanceeren, die menigeen, — ook mij — knagende pijn doen zal, pijn als 'n ontstoken holle kies in 't middernachtelijk uur. Maar apprecieer nu tenminste, dat ik zoo eerlijk ben, den vinger op de wond te leggen, precies te zeggen, waarin wij „Curaçaosche Katholieken" danig zijn te kort geschoten.

Uit 'n artikel *„Zeelieden-Zielzorg"* door P. Adrianus in de Maasbode citeer ik letterlijk 't volgende:

„Ik las ergens 'n pijnlijk woord, door een Anglikaansch geestelijke tot 'n katholieken Franschman gesproken: vergeef me, zoo ik het u zeg, maar mij dunkt, dat de Roomsche Kerk de geestelijke belangen der zeelieden op buitengewone wijze verwaarloost en vergeet."

„Zeg mij, is er 'n vereeniging, die zich met hen bemoeit?"

„Wat doet men voor hen hier in Engeland? En meer nog: „Wat doet men in die streken, in den vreemde, waar de Roomsch-Katholieken in de meerderheid zijn?

— „Ik weet 't niet.

„Maar gij, papisten zijt gij u niet bewust van de vreeselijke zedelijke gevaren, waaraan die jongelieden zoo dikwijls zijn blootgesteld?

„Mijn God, hoeveel levens heb ik niet gevonden, die bedorven zijn! Bezoeken uwe priesters ooit de booten? Hebt gij havenmissionarissen, zooals wij, over de geheele wereld?

„Hoe geschiedt het hier in Londen of nog b. v. te Valparaiso, te Napels of in Marseille? Gij laat er aan ons, protestanten, al het werk."

Punctum! Daar kunnen we 't mee doen.

En toch, geabstraheerd van de overdrijving die in de bewering schuilt, dat wij Katholieken niets doen voor onze zeevarenden, aan 'n tekort op dit gebied zijn we zeker schuldig, en aan 'n heel groot tekort heel zeker hier op Curaçao, dat valt gewoon niet goed te praten.

Want doen we hier in de kolonie voor onze katholieke zeelui?

Niets, nihil, nada, nadita, geen schijntje, we laten ze gewoon, en ter zee en te land, aan hun lot over, wat fout is, totaal fout.

Die wantoestand kan en mag zóó langer niet blijven, iets moet er gedaan worden, om onze jongens steun te geven tegen de gevaren van 't eentonige leven aan boord, en vooral in de gevaren van godsdienstige onverschilligheid en zedelijke ontaarding, waaraan zij bloot staan bij 't passagieren, niet 't minst hier op Curaçao in onze verpeste invieze Punda.

Dat onze mannetjes op de groote vaart aan heel wat gevaren ook op moreel gebied zijn blootgesteld, onnoodig te demonstreeren, is genoegzaam bekend, maar dat daarenboven vooral op onze Hollandsche oorlogsbooten katholieke jongens, die fatsoenlijk *willen* blijven, *juist daarom* vaak meedoogeloos getaquineerd worden om geen sprekender uitdrukking te gebruiken, door de rest van de bemanning op alle mogelijke manieren, is minder bekend, maar daarom niet minder waar, wat ik zal aantoonen uit 'n onder-de-streep copie van mijn hand, zeker 'n 20 jaren oud.

Heb gesnord en gesnord naar dat bewuste *„Ditje en Datje* bij mijn laatste bezoek aan stad, maar helaas poedel; reuze-peg; 't bleek onvindbaar te zijn, wat niet is, zooals 't hoort.

Never mind, mijn memorie wat opgefrischt, en hier heb je 't, zoover ik 't me nog herinneren kan.

Eerst 'n lyrische prélude, wat noodzakelijk is.

't Is ongeveer 20 jaren geleden, dat op 'n Zaterdag 'n Hollandsche oorlogsboot — de naam komt er niet op aan — 't anker liet vallen op St. Eustatius ree, en drie volle dagen, zou blijven tof groote blijdschap van mij en van geheel de bevolking.

't Geval wilde. dat ik Zondags te voren, in 't oude kerkje op den klifrand, 'n ietwat chauvinistisch sermoon had afgestoken zoo ongeveer 't volgende: „Kijk 'r 'ns aan, mij, dear parishioners, 't zou heusch niet kwaad zijn als jullie 't voorbeeld, dat ze in 't moederland ons geven, 'n beetje beter opvolgden, b. v.

Daar gaan de menschen Zondags trouw naar de kerk, zooals 't behoort; ten tweede, daar hijschen ze niet zoo ongegeneerd veel rum of jenever, zooals menigeen van jullie hier, en eindelijk, daar leven ze heel wat moreeler dan 't gros van jullie Statianen. Enfin, die preek sloeg in, bleek 'n reuze-succes. Niet onmogelijk dat ze na afloop 'n paar rummetjes verschalkt hebben op de gezondheid van die goeie Hollanders.

Had den commandant gemeld, dat morgen, Zondag, voor de katholieke bemanning gelegenheid zou zijn om hun godsdienstplichten te vervullen om 7 uur stille H. Mis, om 9 uur Hoogmis met preek.

De Zondagochtend-zon steeg in al haar smetlooze glorie boven den grillig gekamden, wolkomkuifden Quillrand.

Om 7 uur niks. Tegen 'n uur of 8 scheerden 'n paar sloepen over 't Eustatiaansche zoutig-diep met hun puntige wipneuzen landwaarts gericht.

Daar zal je ze hebben, glimderde ik, en sloeg weer aan 't ijsbeeren in mijn cocospalmlaantje om mijn *Hollandsch,* van buiten geleerd hartig woordje, nog eens op te frischen. Weet nog goed, 't begon met: „Over de geheele wereld," maar wilt ge wil gelooven, dat ik er telkens: „Al over de wereld" van maakte.

't Werd kwart vóór negen; tien, vijf minuten vóór negen, negen uur.

'n Laatste vinnige klokpang en met mijn gevoileerden bariton zette ik in mijn propvol kerkje 't „Asperges" in; propvol, behoudens 'n drietal banken gereserveerd voor de katholieke Hollandsche Marine.

— „Mijn goeie beste landgenooten," zweefde me reeds op de tippen van de lippen, bij 'n vluchtig overzien van mijn auditorium. Maar 't was niet noodig, geen enkele landgenoot te bekennen in die drie keurig gestofte banken, wat me pijn deed.

Twee jantjes kwamen op 't eind van de H. Mis binnenstappen.

— „Daar in die banken rechts vooraan is plaats, heeren", wenkte hun goedig een mijner schoolzusters.

— „Neen, dankie, juffie, we komen zoo maar eventjes kijken," en weg waren ze weer.

Heb me, nâ mijn ontbijt, aan boord laten roeien.

Stevende recht op 'n troepje matrozen aan, en viel pardoes met de deur in huis:

— „Goeie morgen, allemaal. Zeg eris, is er nu op 't heele schip geen enkele katholiek?"

— „Wel zeker, Eerwaarde, daar bennen er wel 'n vijftig. Hello, Piet, Jan, Kees, komen jullie 'ns hier, de Eerwaarde moet je hebben", en 'n

HUISMOEDERS VAN WILLEMSTAD.

Door de langdurige droogte is het voor velen van U bezwaarlijk geworden Uw woning geregeld schoon te houden. Dat weet ik. Maar toch is zoo iets dringend noodzakelijk.

Door ophooping van vuil ontstaat de mogelijkheid voor het uitbreken van verschillende epidemische ziekten.

Bijvoorbeeld: Op de ontlasting van een lijder aan buikziekte, welke niet direct ontsmet of verwijderd wordt, kunnen zich vliegen neerzetten. Deze vliegen besmetten weer uw voedsel en Uw geheele gezin wordt zoodoende het slachtoffer.

Inderdaad is het aantal gevallen van dysenterie en andere buikziekten gedurende de laatste maanden sterk toegenomen.

Een ander voorbeeld:

Afval dat blijft slingeren en niet opgeruimd wordt, lokt ratten en muizen aan. Deze zijn weer de overbrengers van verschillende andere smerige ziekten.

Daarom wek ik U allen op om gedurende de eerste week van Mei een groote schoonmaak te houden.

Verzamelt al het vuil, dat in Uw woning en koralen is en geeft het aan de stadsreiniging mee.

Besteed wat geld om putwater te koopen en schrobt alle vloeren. Desnoods met zeewater. Wit alle muren.

Ik verzoek om Uw aller medewerking.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst.

Berichten uit de Kolonie.

Berichten uit den Haag.

(Per korte golf zender)

Vrijdag 23 April 9 uur 's avonds.

— Minister van Royen heeft ontslag genomen omdat hij bezwaren had tegen de voorbereiding van een dep. van landsverdediging. De Heer Lambooy is weer tot minister van oorlog benoemd.

— Woensdag is te Rotterdam het 3000 ton groote droogdok voor de Cur. Sch. Mij. van stapel geloopen.

De Chiton losgekomen.

Dinsdagmorgen tusschen 7 en 7½ uur kwam het SS. *Warbler* van de *Merritt Chapman Scott Corporation,* met de olietankboot *Chiton* van de *Anglo-Saxon Petr.* op sleeptouw, onze haven binnen. Doch ook de machines en de schroef van de *Chiton* werkten.

Maandagavond 12 uur toen de wind bedaarde en de zee kalm en de vloed opkwam, en de tanks van de Chiton geheel leeg gepompt waren, heeft men van al die gunstige omstandigheden gebruik gemaakt, om hem van de plaats der stranding af te trekken, wat ook werkelijk gelukt is. De bodem van *Chiton* is natuurlijk lek, doch de boot zal hier voorloopig gerepareerd worden, zóó dat de *Warbler* hem naar New-Port-News zal sleepen om daar in het dok een grondige herstelling te ondergaan.

Isla.

Spoedig zullen *alle* tankbooten van de Isla, ook de drie die nog op stapel staan, voorzien worden van Marconi-inrichting voor draadloos seinen.

Dief gepakt.

Woensdag nacht zag een vrouw, op den berg van Otrabanda, dat er een man binnensloop in de koraal van het huis van den Heer J. G. (waar vroeger reeds tweemaal gestolen is.) Zij waarschuwde een politieagent, die daar toevallig passeerde. Bij diens komst, ging de inbreker er van door, werd nagezet, verborg zich onder een auto, doch werd opgemerkt en gepakt. Het is een Bonaireaan.

Hij had eenige docken bij zich.

Vermoedelijk is hij ook de dader van de vorige diefstallen.

De Stafmuziek van het Garnizoen

Er loopen geruchten als zou het muziekkorps van het garnizoen ontbonden zijn. Volgens betrouwbare berichten door ons ingewonnen, is het zoover nog niet gekomen, integendeel wordt alles in het werk gesteld om het korps te behouden. Alleen toonen sommige leden van het korps zich niet erg bereidwillig, om ook de gewone oefeningen en wachtdiensten van het garnizoen, volgens het voorschrift van Kapt. Borren, op hun beurt mede te maken.

Het zou zeker te betreuren zijn, wanneer het muziekkorps niet in stand bleef.

S.S. Warbler.

Van deze boot van de MERRITT CHAPMAN SCOTT CORPORATION, die de *Chiton*, op Klein Curaçao gestrand, heeft afgesleept, heeft een der matrozen, bij het te water laten van de motorsloep, zich door een val ernstig inwendig gekneusd en is in het St. Elisabeth Gasthuis opgenomen ter verpleging.

In dank ontvangen.

— van den Heer A. D. CAPRILES *La Primavera* Heerenstraat alhier een stel van 14 stuks Curaçaosche prentbriefkaarten.

Deze prentbriefkaarten zijn opmerkelijk mooi en scherp, want het zijn werkelijk foto-briefkaarten. Ook de kiekjes zijn geen alledaagsche, die men al honderd keer heeft gezien doch kenmerken zich door nieuwheid.

Telefoon-aanleg.

De vorige week zijn met de Duitsche boot *Marie Horn* al de materialen voor den aanleg van de nieuwe telefoon aangekomen: masten, kabel, draad enz. Met den aanleg zal nu spoedig een begin worden gemaakt, want met het SS. *Stuyvesant* wordt de leidende Chef en verder technisch personeel hier verwacht.

Huurprijzen.

Nog steeds gaan de huurprijzen de hoogte in. Voor de meest ellendige woningen, hier *afdakjes* genoemd, die vroeger 4 à 5 gld. aan huur opbrachten, wordt in den laatsten tijd reeds 15 gl aan huur geëischt en dan nog prompt op tijd betalen, anders wordt men op straat gezet.

En dan durft men beweren, dat hier een huurcommissie en een wettelijk verbod van opdrijven van huurprijzen heelemaal niet noodig is.

Tankvloot.

Naar wij vernemen is op de directeurenvergadering van de *Koninklijke Petroleum Mij* in principe besloten behalve de in Maart van het vorige jaar door de *Anglo Saxon Petroleum* geplaatste orders over te gaan tot den bouw van nog negen groote tankschepen.

Ons electrisch licht.

In de *Mem. v. Antw.* zegt de Gouverneur het volgende, wat wel de aandacht verdient:

„Aangezien de ontwikkeling van Willemstad het noodzakelijk maakt, dat de electrische verlichting ten spoedigste wordt verbeterd, zal door ZExc. den Minister van Koloniën begin 1927 een electro-technisch ingenieur met practische ervaring worden uitgezonden om naar de mogelijkheid van modernisering van het bedrijf een onderzoek in te stellen. Tevens zullen door dezen deskundige middelen aan de hand moeten worden gedaan, om het bedrijf op economisch technische gronden te verbeteren en zal hij, indien zulks ondoenlijk is of de concessionarisse weigert het advies op te volgen, een nieuw project met rentabiliteitsberekening voor het opwekken, en de verdeeling van electriciteit hebben op te stellen.

Deze ingenieur vraagt voor het half jaar, dat hij hier moet doorbrengen een salaris van 1.500 fl. per maand. Voor zijn overtochtskosten wordt op 2000 fl gerekend.

Eerst den 7 April heeft de Gouverneur van dit voornemen van den Minister kennis gekregen.

Tot zoover de Gouverneur.

Wij betreuren het alleen, dat we nog tot 1927 zullen moeten wachten. Het is te hopen, dat er dan een radicale verbetering komt zonder verdere lapmiddelen.

Doch de firma Maduro & Sons is de concessionaris en haar concessie loopt eerst in 1939 af.

De Westwerf.

Dezer dagen wordt met een der *Pacific*-booten al het materiaal en met het SS. *Venezuela* a.s. Woensdag het technisch personeel uit Holland verwacht, zoodat heel spoedig met den aanleg van de betonkade en de ophooging van het terrein der *Westwerf* van de *K. W. I. M.* een begin zal gemaakt worden.

De nieuwe Shell-trucks.

Deze week zijn door de C. P. I. M twee nieuwe trucks van zeer zwaar kaliber elk met een enorme ijzeren tank in dienst gesteld.

De tank is gevuld met ruim 2000 L gasoline en verdeeld in 3 vakken elk van 200 gallon. dient om de verschillende gasolinepompen in de stad van telkens nieuwen voorraad gasoline te voorzien.

De tank is geel geverfd en zal wel de aandacht trekken; alles ziet er keurig uit, waartoe de chauffeur en conducteur in hun mooie uniformpakjes bijdragen.

De tank is zelfs voorzien een foamite-brandblusch-apparaat, om bij een mogelijk vlamvatten van de gasoline deze terstond te kunnen blusschen.

Tweemaal per dag, 's morgens 8 uur en 's middags ten 3 uur doen deze trucks de ronde, om de pompen in de stad van nieuwen voorraad gasoline te voorzien.

Curaçao vooruit!!!

G. Hoek
en Echtgenoote.
a.b. S.S. Oranje Nassau.
p. p. c.

Draadlooze Telefonie.

Den 2n April ll. zijn te La Guayra en Caracas van New York aangekomen de Heeren LOUIS R. SCHOLTZ, ALBERTO MÜLLER en DAVID LEWMAN.

Deze ingenieurs zijn van wege de Amerikaanschen *Western Electric Cy* uitgezonden om in opdracht van het Venezolaansche Gouvernement alle machines, apparaten enz op te stellen van een draadloos telephoon-station. Het gebouw en de beide Marconimasten zijn reeds gereed.

Men verwacht dat spoedig de geheele inrichting voltooid zal zijn.

Een groot aantal amateurs voor radiotoestellen hebben zich reeds als abonnés opgegeven.

Voor de eigenaars van radiotoestellen op Curaçao zal zeer waarschijnlijk de waarde van hun toestellen nog meer tot haar recht komen doordat zij nu een station dichter in de beurt krijgen op nagenoeg dezelfde westerlengte liggend, zoodat de uitzending van concerten enz. niet zoo laat in den avond valt.

Het schijnt, dat deze draadlooze telefonie-installatie in Caracas reeds is gereedgekomen. Want alleen Vrijdag avond heeft de draadlooze omroep van uit Caracas reeds plaats, die hier door de radio-amateurs zeer duidelijk en correct gehoord wordt.

De Fransche Kabel.

Verleden jaar heeft hier het stellig gerucht geloopen, dat alle stations, ook dat van Curaçao, van den Franschen Telegraafkabel door een Amerikaansche telegraaf Mij. zouden worden overgenomen.

In de *M. v. T.* zegt de Gouverneur dat hem omtrent den overgang (van het station Curaçao) van den Franschen Kabel op een Amerikaanschen Mij niets bekend is.

Toch is deze M., nl. de *All America Cables*, doende verschillende stations van den Franschen Kabel in de West-Indie over te nemen, zooals uit het volgende blijkt: Mr. JOHN L. MERRIL, President van de *All America Cables* deelde ongeveer 14 dagen geleden officieel mede, dat de *All America Cables* een contract geteekend had met de Republiek Haïti (dat nog door de regeeringen van beide landen moest worden goedgekeurd) waarbij den 15 Mei 1927, den dag dat de concessie van den Franschen Kabel met Haïti ten einde loopt, de telegraafdienst door de *All America Cables* zal worden overgenomen.

De voorbereidende maatregelen voor het leggen van een nieuwen kabel enz zijn reeds getroffen.

Doch de concessie aan den Franschen kabel door het Gouvernement van Curaçao in 1885 toegestaan, loopt voorloopig nog nog niet af. Vergissen wij ons niet, dan werd deze voor den duur van 60 jaar toegestaan.

Officieële Berichten

Aan den tijdelijken boschwachter op Bonaire Th. Wanga is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan den hoofdbrievenbesteller N. I. Heyzer is, op grond van meer dan tien jaren onafgebroken dienst, twee maanden binnenlandsch verlof verleend.

De brievenbesteller N. Delmina is tijdelijk belast met de functie van hoofdbrievenbesteller en José Asjes is tijdelijk aangesteld tot hulpbrievenbesteller.

De heer Ch. E. M. Peliker is benoemd tot tijdelijk schrijver bij het Departement van Openbare Werken.

Aan den kommies der belastingen op Aruba H. J. Veger is, wegens langdurigen, onafgebroken dienst van twaalf jaar, een jaar verlof naar Nederland verleend.

De onderopzichter bij den reinigingdienst alhier L. van der Weert is uit 's Lands dienst ontslagen.

Maracaibo.

Ongeveer één maand geleden heeft Generaal J. V. GOMEZ, President van Venezuela, een decreet geteekend van groot belang voor Maracaibo.

In aanmerking genomen, zegt de President in dat decreet, dat de stad Maracaibo door de belangrijkheid van zijn handel als de eerste en voornaamste haven van het Westen der Republiek en het centrum zijnde van het petroleumgebied van den Staat Zulia zoowel als door de dichtheid van zijn bevolking, en door zijn heet klimaat, om reden van zijn steeds toenemende uitbreiding en ontwikkeling ten zeerste behoefte heeft aan een goede deugdelijke drinkwatervoorziening, — om al die redenen belast bij den Minister van Openbare Werken om voor rekening van het Rijk al die werken uit te voeren, die noodig zijn om van de rivier *Palmar* het noodige water af te leiden naar de stad en daar in de gewenschte hoeveelheid te distribueeren.

— Eveneens is er bij decreet van den President door het Ministerie van Openb. Werken in Maracaibo een technisch bureau opgericht met Dr. P. J. Rojas als Chef Ingenieur, Dr. Nicolas Rolando als assistent Ingenieur, Carlos Acevedo als teekenaar met een typist en bode.

Dezen hebben opdracht van de Regeering controle en toezicht te houden op de uitvoering van het contract den 25 Februari ll. gesloten met de *Raymond Concrete Pile Cy.* voor de constructie van een nieuwe beton-kade langs de haven van Maracaibo.

Tevens is dit technisch bureau belast met de uitvoering der werken voor de bovengenoemde waterleiding naar en in de stad Maracaibo.

---

twaalftal pootige mannetjes stapten op me af.

— „Zoo jongens, hoe maken jullie 't? Ja zeker, ik ben de pastoor van dit eilandje. Maar hoe komt 't nu toch, dat niemand van jullie van morgen in de kerk is geweest, je weet heel goed, dat zulks een staaltje van je plicht is?"

— „Ja, Eerwaarde, dat weten we wel, maar we hadden van morgen de wacht."

— „Heb je den officier van de wacht permissie gevraagd om naar de kerk te gaan?"

— „Neen, dat nou juist niet."

— „O, zoo, dan weet ik al genoeg."

'n Bolwangig matroosje, 'n kind nog, beweerde dat ie socialist geworden was, en met den godsdienst heelemaal had afgedaan.

— „Heb je dat naar huis geschreven, zou je moeder dat goedvinden?"

— „God beware me, neen, 't oude mensch heeft al verdriet genoeg van me gehad."

— „Arme jongen! Arm moedertje!"

— „En jongens, zegt me 'ns eerlijk, zeker nog geen van allen dit jaar je Paschen gehouden, hé? Ja, dat dacht ik wel. Never mind. Zie je dat kerkje daarboven op die klif? Wel, kom daar vandaag of morgen je zaakje nu 'ns opknappen. Maak, dat je weer op goeden voet staat met den grooten Baas hierboven, je zult 'ns zien, hoe gelukkig je dat maken zal, beloven jullie me dat?"

'n Verlegen gemompel, dat was al.

Bij 't van boord gaan klampten me schuw-verlegen twee jeugdige matroosjes aan.

— „Meneer pastoor, zouden we morgenochtend vroeg U eventjes onder vier oogen kunnen spreken?"

— „Zeker, beste jongens, wanneer je maar wilt."

— „Is half 6 goed?"

— „Best, hoor, tot morgenochtend."

Goddank, mijn bezoek aan boord was toch niet heelemaal vruchteloos geweest.

En den volgenden morgen klokkeslag half 6 knielden de twee Hollandsche jongens in mijn armzalig missiekerkje, stortten met een krop in de keel geheel hun hart aan mij uit, gingen devoot onder mijn H. Mis te Communie, en aardig was 't hun dankbare blijdschap te zien, toen ik ze later bij mij aan de ontbijttafel verzocht.

Na 't tafelen, onder 'n sigaar kwamen de confidenties los.

Meneer pastoor wist op geen stukken na, hoe moeilijk 't leven aan boord was, als je als goed katholiek wilde leven. Je wordt van alle kanten getreiterd, gesard, bevloekt, als je in de gaten hebben, dat je b,v. zooals van morgen, te Communie wilde gaan, dan hadt je gewoon weg geen leven, de vuilste taal kreeg je dan te slikken, enfin, alles konden ze ook niet vertellen, maar gemeen was 't, bah! in-gemeen!

— „Maar vraag dan overplaatsing, jongens, op 'n andere schip, of als je tijd om is, ga over op de handelsvloot, dat gaat toch wel?"

— „Ach, meneer pastoor, ze bennen allemaal 't zelfde, daar schieten we niks mee op."

Heb niet de minste redenen om aan de waarheid van hun beweringen te twijfelen. Dat zulke toestanden mogelijk zijn, snap ik niet. Dat hun superieuren tegen zulk 'n unfaire behandeling niets doen kunnen, wil er bij mij niet in. Vergeet men hier niet 'n weinig, dat zij die 't trouwste zijn aan hun godsdienst, in tijd van nood ook 't trouwst zijn aan 't vaderland.

Maar, waarde Jan Paul, dat is immers 'n 20 jaren geleden!

Ja, juist, precies, maar de laatste statistieken over 1925 wijzen uit, dat van de 1500 katholieken aan boord van onze Hollandsche oorlogschepen, er slechts 450 *practiseerende* katholieken zijn, niettegenstaande 't stoere werk van onze kranige aalmoezeniers.

Dat spreekt boekdeelen.

Herinner me nog, dat den avond van dienzelfden dag 'n partijtje matrozen van die bewuste oorlogsboot nachtpermissie hadden.

Ze hebben toen rum gedronken als water, en dien nacht de beest uitgehangen, enormiteiten uitgehaald, waarover een aap zou blozen, meer zeg ik er niet van.

Was blij, toen de schuit 't anker lichtte.

Kort nadien, liep ik 'n oud afgeleefd zwartmannetje tegen 't lijf, 'n beste vent, een goeie vriend van me.

— „Hello, Father, weet u nog wel, de Hollanders gingen zoo trouw naar de kerk, aha!? en ze dronken zooveel niet, aha!? en ze leefden zoo moreel, aha!?

De vent had gelijk. Ik zei niets, en gaf 'm 'n rookstok. Dat komt er van, als je te veel generaliseert.

Genoeg over onze marine. Dat in 't algemeen 't op onze passagiers- en vrachtbooten in deez' lijn niet veel beter gesteld is, vrees ik met grooter vreeze.

'n Feit is 't, dat men 't daar vaak als iets kranigs beschouwt, elkander stijf te vloeken.

Herinner me 'n Bovenwindsch sloepkapiteintje, die begin December twee Soeurs Dominicanessen naar St. Martin zou zeilen.

Nà aankomst diende ie 'n exorbitant-hooge passage-rekening in.

— „Zeg Cap, schaam je je niet, de andere passagiers betalen maar 'n dollar.

— „Jes, Father, you'r right, maar door 't aan boord hebben van die 2 holy sisters, heb ik geen enkele vloek kunnen laten, wat me hellepijn kostte, en dat mag waarachtig ook wel betaald worden."

Zoover is 't dan al gekomen!

Herinner me ook, aan boord van een onzer mailsteamers, 'n piepjonge collega van me, aan 't kaarten, met kapitein, dokter en medepassagier.

Bij 'n onverwacht aftroeven, ontsnapte een van 't viertal 'n vloek.

Collega'tje zegt niets, vingert ze'n kaarten keurig op 'n hoopje, en beent doodkalm rooksalon uit, 't dek op, waar ik zat klimaat te schieten.

Groote verslagenheid daarbinnen. 'n Minuut later verschijnt de vloek-delinquent.

— „My dear sir, 't spijt me, 't was er uit, vóór ik 't wist. Pardon."

— „All right, zei 't piepjong collega'tje en dra hoorde ik weer „U geeft", wat is troef?"

Als ze allemaal zóó deden, dan was 't vloeken gauw uit de wereld, tenminste in de salons van onze maillijners.

In mijn opinie, is vloeken 'n gebrek aan opvoeding, 'n ware gentleman vloekt nooit.

Is dat zoo?

Ja, dat is zoo.

Zou nog heel wat herinneringen in die lijn uit zoutwaterjaren kunnen ophalen, maar de copieruimte in de *Amigoe* is even schaarsch, als *nu* 't water op ons uitgedroogd stukje diabaas.

Wat ik dan eigenlijk wil?

Wel luister. Zoo kan de toestand niet langer blijven, wij moeten iets doen voor onze *goedwillende* katholieke zeelui, die zoo langer zoo meer onze haven aandoen.

— Wat?

— Ik lees in „*La Union*", dat 'n willekeurling, 'n partijtje *Kath. Illustraties* opgestuurd heeft voor de boekenkist van onze mannetjes op 't groote water.

Volg dat voorbeeld! Snor 'ns in Uw privé-bibliotheek; maak 'n stapeltje van *gezonde* lectuur, door U reeds uitgespeld, roep uw piccolo, en weg er mee naar de boekenkist.

Geef U op als lid v/h „*Apostolaat ter zee*", wat tot doel heeft, 't geestelijk welzijn der zeelieden op alle wijze te bevorderen.

Abonneer U op 't weekblad „*Recht door zee*", wat U 'n schat van frissche pittige lectuur biedt.

En vooral strijk 'ns over Uw hart, diep met 'n breede geste Uw beduimeld cheque-boekje uit uw linker colbert-zak, ontdop uw fountainpen, en kringel op 't blanco-blaadje uw naam en 'n rits nobele cijfertjes met 'n nul of wat rechts, en metamorphoseer dat vodje papier in 'n waardevol lapje voor uit zoo sympathieke doel, want geld is er noodig, heel veel geld, om iets in die lijn tot stand te kunnen brengen.

En nu hijsch ik vol élan, met 'n vaartje, de stormbal.

Katholieken van Curaçao, doet Uw plicht, snelt te hulp aan onze in stagen gsestelijken nood verkeerende zeelui, door Uw schitterende zich nooit verloochenende weldadigheid.

En is 't misschien dit stormbalgehijsch te onderwetsch, niet vérdragend genoeg, wel 'n drietal vingerwendingen aan mijn radio, en.... daar flitst door den aether als 'n felle bliksemschicht 't tragiek-wanhopige noodsein: S. O. S! *Save our souls!!!*

Ja, *save our souls*, redt de zielen, redt de zielen van onze kranige zeelui, wier voorgangers voor eeuwen hèn, 't met zegevierend kruis hoog in den topmast, onze West-Indiën ontdekt hebben, en die in den loop der tijden Curaçao gemaakt hebben tot wat 't nu is, de reinste parel in den eilandengordel van de Caraïbische zee.

S. O. S. Save our souls!!!

JAN PAUL.

San Willibrordo
April 27/26

Export in het 4e kwartaal van 1925.

Aloë

Curaçao	nihil	
Aruba	46.615 KG.	19.296 fl
Bonaire	32.245 „	11.285 „
4e. kw.	78.860 KG.	30.581 „
3e. kw.	199.077 „	79.142 „
2e. kw.	162.240 „	58.937 „
1e. kw.	93.102 „	36.430 „
totaal	533.279 KG.	205.090 fl

Dividivi

Curaçao	21 ton.	1.660 fl
Atuba	29 „	2.055 „
Bonaire	62 „	4.650 „
4e kw.	112 ton.	8.365 „
3e kw.	230 „	17.287 „
2e kw.	93 „	6.788 „
1e kw.	148 „	13.393 „
totaal	583 ton	45.833 fl

Geitenvellen

Curaçao	7.543 KG.	6.034 fl
Aruba	723 „	651 „
Bonaire	415 „	332 „
St Martin	520 „	615 „
St. Eustatius	500 „	500 „
Saba	35 „	35 „
4e. kw.	9.736 KG.	8.167 fl
3e. kw.	8.739 „	7.036 „
2e. kw.	11.515 „	8.733 „
1e. kw.	10 161 „	7.400 „
totaal	40.151 KG.	31.336 fl

Strooheeden

Curaçao	15.986 doz.	64.703 fl
Aruba	9.954 „	15.151 „
Bonaire	2.866 „	8.800 „
4e. kw.	28.806 „	88.654 „
3e. kw.	38.930 „	129.615 „
2e. kw.	42.595 „	113.590 „
1e kw.	24.712 „	84.441 „
totaal	135.043 doz.	416.300 fl

Mest

Curaçao	190 ton.	1.470 fl
Aruba	1.100 „	10.800 „
Bonaire	596 „	6.203 „
St. Martin	260 „	1.949 „
4e. kw.	2.146 ton	20.422 fl
3e. kw.	1.070 „	11.600 „
2e. kw.	515 „	5.444 „
1e. kw.	620 „	5.580 „
totaal	4.351 ton	43.046 fl

Huiden

Curaçao	32.414 KG.	16.207 fl
St. Martin	405 „	121 „
4e. kw.	32.819 KG	16.328 fl
3e. kw.	nihil	
2e. kw.	150 KG	30 „
1e. kw.	9.433 „	4.634 „
	42.402 KG	20.992 fl

Oranjeschillen

Curaçao		
4e. kw.	11.156 KG	6.955 fl
3e. kw.	8.857 „	6.642 „
2e. kw.	786 „	589 „
1e. kw.	5.375 „	2.895 „
totaal	26.174 KG	17.081 fl
Oranjeappelen	9.526 KG	1.406 „
		18.487 fl

Pinda's

4e kw.	nihii	
3e. kw.	46.336 KG	8.122 fl
2e. kw.	88.432 „	15.455 „
1e. kw.	172.699 „	25.897 „
totaal	307.467 KG	49.474 fl

Zout

Curaçao	310.000 KG	3.880 fl
Boneire	1.828.109 „	11.581 „
St. Martin	984.400 „	8.560 „
4e. kw.	3.122.509 KG	24.021 fl
3e. kw.	6.079.980 „	67.027 „
2e. kw.	6.094.780 „	46.180 „
1e. kw.	3.079.892 „	22.349 „
totaal	18.377.161 KG	159.578 fl

Kantwerk van Saba

4e. kwartaal	8.630 fl
vorige kwartalen	5.390
	14.020 fl.

Steenkolen

4e. kw.	19.468 ton	410.385 fl
3e. kw.	17.751 „	389.812 „
2e. kw.	20.640 „	442.109 „
1e. kw.	20.983 „	445.889 „
totaal	78.842 ton	1.688.195 fl

Phosphaat

4e. kw.	15.475 ton	309.493 fl
3e. kw.	19.535 „	387.208 „
2e. kw.	29.662 „	578.409 „
1e. kw.	17.099 „	333.440 „
	81.771 ton	1.608.550 fl

Totaal Uitvoer-Koloniale Producten
in het 4e kwartaal.

Aloë	78.860 KG	30.581 fl
Dividivi	112 ton	8.365 „
Geitenvellen	9.736 KG	8.167 „
Stroohoeden	28.806 dozijn	88.654 „
Mest	2.146 ton	20.422 „
Oranjesch.	11.156 KG	6.955 „
Huiden	32.819 „	16.328 „
Zout	3.122.509 „	24.021 „
Kantwerk van Saba		8.630 „
Alle andere artikelen		22.146 „
	totaal	234.269 fl

Producten van de C. P. I. M.

Dieselolie	2.085.309 L.	57.123 fl
Gasolie	22.105 ton	716.802 „
Gasoline	46.527.897 L.	3.762.120 „
Petroleum	1.219.120 „	168.050 „
Residu	283.076 t.	5.891.877 „
Ruwe olie	138 180 „	3.136.686 „
Smeerolie	18.761.687 L.	1.694.188 „
		15.426.346 fl

Totaal Uitvoer 4e kwartaal.

Koloniale Producten	234.269 fl
Steenkolen	410.385 „
Phosphaat	309.493 „
C. P. I. M.	15.426.846 „
	16.380.993 fl

Totaal Productie van de C. P. I. M. 1925.

1e. kw.	14.193.115 fl
2e. kw.	15 571.452 „
3e. kw.	13.500.977 „
4e. kw.	16.380.993 „
In 1925:	**59.646.537 fl**
in 1924:	**27.517.781 fl**
in 1923:	**13.093.466 fl**
in 1922:	**10.247.362 fl**

De C. P. I. M. heeft dus sinds 1923 elk jaar haar inkomsten méér dan verdubbeld.

Steenkolen

in 1925	78.842 ton	fl 1.688.195
in 1924	72.016 „	„ 1.552.964
in 1923	51.148 „	„ 1.300.953

Phosphaat.

in 1925	81.771 ton	fl 1.608.550
in 1924	100.371 „	„ 1.996.381
in 1923	85.855 „	„ 1.856.655

Mexico.

Wij ontvingen deze week het nummer van 1 April van het dagblad *El Universal*, dat uitgegeven wordt in Mexico-City. Het is een dagblad van den eersten rang, het nummer besiaat 28 bladz.

De derde sectie ongeveer 8 bladz. wordt voor een groot gedeelte ingenomen, door al het wetenswaardige van Holland.

Het is een prachtwerk van journalistiek. Het is in opzet en uitvoering te danken aan den Heer M. M. PINEDO (een Curaçaoenaar????), de Chef van de Afdeeling van buitengewone uitgaven van dat blad. Vroeger was hij Consul van Cuba, en nu is de Heer PINEDO in Mexico Vice-Presi- van het *Casino Holandes*, die in den handel en onder de Hollanders zeer gezien is, en die er een levenswerk van maakt Holland in den vreemde meer bekend en populair te maken.

De gouverneur van Suriname.

„Wat eerst bij geruchte bekend was, is thans officiëel bevestigd.

Gouverneur Baron *van Heemstra* gaat 15 Mei a. s. met de „*Prins der Nederlanden*" naar Nederland om 2 Augustus terug te keeren. Het doel der reis is het bespreken van zaken, waarover de Gouverneur reeds gecorrespondeerd had met den afgetreden Minister van Koloniën.

De datum der reis is thans bepaald in overleg met den nieuwopgetreden Minister Dr. KONINGSBERGER.

Een unicum voorzeker in de Surinaamsche, wellicht in de koloniale geschiedenis der heele wereld, is het, dat Gouverneur van Heemstra de reis aanvaardt uitsluitend ter bespreking van verschillende aangelegenheden betreffende de kolonie — dus een zuivere *zakenreis* in het belang dər kolonie onderneemt — en *niet* op kosten van den lande reist, zooals toch bilijk was, doch op *eigen* kosten.

Voorwaar een navolgenswaardig voorbeeld in dezen tijd van bezuiniging.

(De Surinamer)

Wie heeft den oorlog gewonnen.

Reeds vele malen is deze vraag gesteld en op velerlei wijze beantwoord. Maar een van de meest typische en juiste antwoorden gaf onlangs de Engelsche Dr. ARENDZEN in een openbare lezing. De veelomstreden vraag beantwoordde hij aldus: „Van uit *militair* oogpunt is Frankrijk overwinnaar, vanuit *politiek* oogpunt Engeland. vanuit *financieel* oogpunt Amerika en vanuit *godsdienstig* oogpunt beschouwd is de Paus de eenige overwinnaar.

Een royaal aanbod.

De Amerikaansche autofabrikant en multo-millionair HENRY FORD heeft aan de Regeering van de Republiek Colombia aangeboden een groote rijweg voor zijn rekening aan te leggen van af Puerto Berrio, langs Medellin, de hoofdstad van de provincie Anteoquia met de golf van Urabá als eindpunt. Als tegenprestatie verlangt FORD alleen, dat hem vrijstelling van invoerrecht zal worden toegestaan voor 2500 auto's, die op dien weg in dienst zullen gesteld worden. Aldus meldt een bericht uit Bogotá.

Water, water, water.

Het gebrek aan water in de stad wordt met den dag nijpender en verschrikkelijker. Tal van gezinnen hebben 's morgens zelfs geen water in huis om koffie te zetten of hun eten te koken, en door den dag geen druppel drinkwater. In de afgelegen straatjes en steegjes komt zelfs geen waterkar of truck om er water te verkoopen. Die wijken worden geregeld overgeslagen. Dagelijks kan men er getuigen van zijn, zoodra zich bij den ingang van een straatje zich een waterkar vertoont, hoe deze terstond door tal van vrouwen omringd wordt, om een blikje water machtig te worden.

De Gouvernements-regenbak aan den Vianenweg op Pietermaai heeft prachtig hulp geboden. Doch dat raakt nu ook ten einde. De kraan loopt al niet meer.

De resf moet er nu met een putemmer door het venster uitgehaald worden. De volgende week komt deze bak zeker leeg en dan is deze wijk er zeer slecht aan toe.

Het is dringend noodig, dat het Gouvernement zelf nu met watertrucks in de meest afgelegen wijken het water laat rondbrengen.

Het watergebrek wordt dit jaar een ramp voor onze stad.

Bekendmaking.

De verkoop van juweelen en van gouden en zilveren voorwerpen ter Spaar- en Beleenbank van Curaçao beleend van den **2 Juli 1924** *af tot en met* **31 December 1924** *onder* **No. 3811** *I tot en met* **3304** *K, zal plaats hebben, op Donderdag den* **29sten April** *a.s. 's morgens om 9 uur en volgende Donderdagen.*

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 20 Maart 1926

de Voorzitter

H. J. COHEN HENRIQUEZ.

BUITENLAND.

De Prohibition-wet in de Ver. Staten.

Door de *News-Paper-Enterprise-Association* is een referendum uitgeschreven met medewerking van 375 dagbladen, om het gevoelen der lezers te weten over de *Prohibition-wet*.

Het resultaat is geweest, dat 315.954 personen zich hebben uitgesproken *ten gunste* van de wet; 523.639 *tegen* de wet en 926.730 voor een wijziging van de wet, zoodat zich slechts 1 tegen 5 ten gunste van de wet heeft verklaard.

Het Eucharistisch Congres van Chicago.

Om de vele duizende priesters het lezen van de H. Mis gedurende het Eucharistisch Wereldcongres in Chicago mogelijk te maken, zijn bereids altaren en paramenten gekocht tot een waarde van 125.000 dollar, daar de 250 katholieken kerken van Chicago niet in de behoefte kunnen voorzien. Voor het onderbrengen van pelgrims zijn een groot aantal particuliere huizen ingericht, daar de aanwezige hotels bij lange niet in de behoefte kunnen voorzien.

De Katholieken in Engeland.

De Londensche *Universe* constateerde in haar laatste nummer een merkwaardig feit. Het is n.l. gebleken, dat onder alle belijdenissen in Engeland de Katholieken thans reeds de grootste kerkelijke eenheid vormen. De Engelsche Staatskerk telt, alles bijeengenomen, niet meer dan 3 millioen lidmaten, die echter weer in drie deelen uiteenvallen, weer verschillend met elkander. Als een werkelijke religieuse en kerkelijke eenheid kunnen deze drie deelen niet worden beschouwd. Daarentegen is het aantal Katholieken, die toch onloochenbaar een volkomen eenheid in een voor allen gemeenschappelijke Kerk vormen, nu reeds tot meer dan twee en een half millioen gestegen. Daarmee staan zij in de rij der Kerken zeker in het eerste gelid. Het overige groote aantal Engelschen is verdeeld over de verschillende secten der *„non-conformisten"*, d. w. z. diegenen, die zich niet bij de Staatskerk aansluiten.

ALLERLEI.

MENSCHEN VAN 200 JAAR.

Dr. Hart heeft in de Amerikaansche Sociologische Vereeniging voorspeld, dat de lengte van het leven der menschelijke individuen, in het jaar 2000 geboren, gemiddeld ruim 100 jaar zal bedragen. De gemiddelde levensduur is n.l. toegenomen van 21 jaar in 1850 tot meer dan 50 jaar in 1910. Iedere 10 jaar is de gemiddelde leeftijd 3.2 jaar gestegen. Dit zal, volgens dr. Hart zeker in de toekomst zoo doorgaan, de verlenging zal zelfs langzamerhand toenemen. Zoo stelt hij zich voor, dat in het jaar 2000 de levensverlenging zoo groot zal zijn geworden, dat de dan geboren mensch het vooruitzicht heeft, den leeftijd van gemiddeld 104 jaar te bereiken. Om tot dit gemiddelde te komen, zullen vele menschen wel 200 jaar of nog ouder moeten worden!

— Geleerden kunnen soms heel dwaze dingen zeggen. Een maximum voor's menschen leeftijd schijnt er voor Dr. Hart niet te bestaan.

Overigens zijn dergelijke voorspellingen al heel gemakkelijk. Niemand kan het weten, niemand kan het controleeren, niemand kan het beleven, niemand behoeft het te gelooven.

Een tienduizendste Milligram weegbaar.

De Hamburgsche werktuigkundige Kuhlmann heeft een weegschaal gebouwd, die de tot nu toe geconstrueerde in gevoeligheid verre overtreft, en bij een maximum-belasting van 20 gram tot op één tienduizendste milligram (0.000,000.1 gram) nauwkeurig weegt, terwijl tot nu met de fijnste micro-weegschalen slechts op één duizendste miligram nauwkeurig gewogen kon worden.

De uitslag van het mechanisme wordt microscopisch waargenomen. Kuhlmann, die door de Technische Hoogeschool te München tot doctor h. c. benoemd is, werkt regelmatig aan de talrijke bestellingen, die hem door verschillende laboratoria en klinieken gedaan zijn; het gebruik, van deze ultra-weegschaal kan voor biologische onderzoekingen groot nut afwerpen.

DE HEER EN MEVROUW

J. A. Maduro-Odor

hebben het genoegen hierbij kennis te geven van de geboorte van hun zoon

José de Jesus

Aruba, 4 April 1926. 3—3